

הלוות נשיאת בפים סימן קבט כל

ביאורים ומוספים

שלא יאמר תפילת זבונו של עולם, שהרי בשלוש הברכות הראשונות והאחרונות אסור להוסיף כלום.

[משנ"ב ס"ק ג]
ונימא ה"כ³.

(3) והטעם שאמרית 'רשב"ע' שיויכת לברכת הכהנים, כתוב רב נסימ גאון (ברכתיו נה, ב) שנסמך על הפסוק "הנה מטהו שלשלמה ששים גבורים סביב לה מגוברי ישראל, כלם אוחז הרב מלומדי מלחמה איש חרבו על ירכו מפחד בלילות", ומרמו על ששים אוחזות שבברכת כהנים שכולם אוחזים בשמות הקב"ה, ומסוגלים להסיר את פחד החלום הרע שראה בלילות. ובחוידושי המאייר (שם) כתוב הטעם, שזמן התפילה ובפרט שעת ברכת הכהנים הוא שעה שהציבור מוכונים ליבם ב תורה. טעם נוסף כתוב הتورה חיים (בנה קמא נה, א ד"ה הרואה הספד), שמיין שהחלום הוא נזואה וברכת הכהנים בדומה נזואה היא. لكن מתבצל הלווי בששים חלקיים נזואה גורלה של ברכת הכהנים. ובתיבת גמא (לבעל הפמא", פר' מקץ אות ד) כתוב, שהחלומות ישראלי לא כלוחמות עכ"ם אפשר לבטלם שאינם על ידי שרה, ولكن הכהנים המקללים שפע מזקה"ה הם המותאים לבטול החלום.

[משנ"ב שם]

בשעה שמארכין בוגון מtbody שבסוף הפסוקים, עין שם⁴.
(4) וכותב שם (ס"ק קעב) שיאמר בשעה שמארכין בוגון בהברת האות אהרוןה של התיבה, אבל לא בימן שאמראים התיבה, שאז עיריק לשток ולכון.

[משנ"ב ס"ק ד]

אין לזרר ק"ר'בון, דאין אומרים תחגה בשתת⁵.
(5) ומטעם זה, כתוב בשות אגרות משה (או"ח ח"ג סי' יה) שגם ביום היכוריות שלב שבת טוב שלא לזרר הרשב"ע, ואף שגם ביום טוב שלא חל בשבת אין אומרים הchingot, כתוב המג'א (סי' קכח ס"ק ע) שלא מפסיקים בויה כמו בשבת, כשם שאמראים 'איבינו מלכני' בראש השנה ויום הקפורים שאינם חלים בשבת, ואילו כשחלים בשבת אין אומרים.

[משנ"ב ס"ק ה]

יהם של פעמים [א"ר⁶].
(6) והביא שם את דברי המהרש"א (ברכות נה, ב) שא' פעמים הם כנגד הלוות הבא על ידי מזוקים, והלוות הבא ממערכת השמים, והלוות הבא על ידי מלאכי מעלה.

[משנ"ב שם]

ולא קהיר-צון הנתקע בפקודת⁷.

(7) וכותב לעיל (סי' סה ס"ק ד) שכמוהו הגראי אין טוב לעשות, כדי שלא יאריכו הקהלה באמירות היה רצון האורך בעת ברכת כהנים, ועל ידי זה שותוקים הכהנים זמן הרבה באמצע דרכבה, ושהו כדי לגמור את כולה, ונראה מדבריו (שם) שהזמן שהכהנים מנוגנים איןנו נחשים להפסיק לעניין שהה כדי לגמור את כולה, וראה מה שכותב עדר ביביה"ל שם (ס"א ד"ה קראת סירוגין).

[משנ"ב ס"ק ז]

שנית מנגנים לאחרה סמוך לשקיעה⁸.

(4) ולפי זה כשותפליים לפני זמן מנהה קטנה, כתוב בשורית שבת הלווי (ח"ח סי' כג אות ד) וכן דעת הגרש"ז אויערבך (דילכות שלמה תפלה פ"ז) דבר הלהבה אותה בא) שאין לישא או בפיהם. וכן כתוב הגרא"מ טקוצ'ינסקי (להח ארין ישראלי צום נדיליה) שכשותפליים מנהה בזמנן מוקדם וכל שמן מנהה גודלה, אין נשיאת בפים, אלא אומרים 'אלוקינו ואלקי אבותינו, וכן להניאג תפילה מנהה בתענית אחר זמי פלג המנחה [בשעה לפני השקיעת השכלה נשיאת בפים. ובשעות אחר ליעין (ח"ב פ"ח תשובה יב) כתוב בשוביל נשיאת בפים. ובשעות אחר ליעין (ח"ב פ"ח תשובה יב) כתוב שכלה חילתה יאחר עד חצי שעה לפני השקיעת אבל מפלג המנחה אפשר לישא בפיהם.

אמנם, דעת החוז"א (או"ח סי' ב) שאף שמטעם זה אין נושאים כפifs אלא במנהח קטנה, מ"מ מתקנן שאחר שתיקנו בעת החתימת התלמוד נשיאת בפיהם במנהח של תענית, אין לט' לשונת מנהג אביפיל אם מתחפליים מנהח גודלה, שאנו נגררים אחר מנהג רברותינו בנשיאת בפם, אף שלא שיר אצלנו הטעם שהיה בוגון. וכן נהגו בכית מדרשו של החוז"א שהכהנים עלו לדוכן בתענית כשהתפללו מנהח גודלה (ארחות רבנו ה"ב עמי סז).

[שנה"ז ס"ק ה]

הלא שז' בז' לזרר שהקדבר ידוע שאין שם שקרות, בין שאינו פגנית גמורה ליל סום: ואפלו במתגען כל סום אלא שאינו פגנית-עבירות. בין בז' פדרקי⁹.

(5) ולענין המנהח בארץ ישראל, ראה מה שבת בלווה ארץ ישראל להגרי"ם טקוצ'ינסקי (תענית שני קמא, שובי"ם ו' אדר).

סימן כל

רובונו של עולם, שאומרים בשעת נשיאת בפים

[משנ"ב ס"ק א]

פאן דת'זאי¹⁰.

(1) ואף Ashe שהלמה חלום, דעת החוז"א (מעשה איש חז עמי' קסוד) שיבולה ללכת לבית הכנסת ולזרר רשב"ע' בברכת כהנים רשות אין לה לדאג מחולמה. והכהנים עצם יוכלים לזרר רשב"ע, כתוב החסד לאלפיים (סי' ז) שנטתקים חלומותיהם בעת שמכריכים את ישראל, שיבונו הדבר הנזכר להם וינצלו על יدي זה מהוזעם בישראל ומתרכיכים עmons.

[משנ"ב שם]

ובמידונינו נועגין כל הקהל לאמר תפלה זו בשעת הדקה¹¹.
(2) אבל השילוח ציבור, כתוב לעיל (סי' קכח ס"ק קע) שלא יאמר תפילה זו מושם הפסק, וכן בשחש"ז הוא כהן ואחר מקרוא לכהנים, כתוב שם שלא יאמר המקרוא את ד'רבע"ע' שמא תרף דעתו ולא יוכל להזרר להקרות, ורק לאחר הקראת תיבת שלום' שכבר אין חשש טירוף, יכול לאומרו.

ואם התחיל להתפלל עם הש"ז ואומר עמו מילה במילה כמבודר בשו"ע (סי' קט ס"ב), כתוב בשורית שבת הלווי (ח"ז סי' יג) שפשוט



יום ה' כ"ה איר תשע"ו - (כ"ז כ"ז איר חורה שישי שב"ק)

השלכות נשיאות בפיהם סימן קבט כל

בשיאת כפים. (ח) (ו)הנוג שלו נבר נחנא לעיל סימן קכח): ב' בפהן שubar ועלה לדוכן בירום-הכפרום במנחה, בינו (ט) שהדבר ידוע שאין שם שכנות הרי זה נושא את בפיו ואין מוריין אותו, אףני החשד שלא יאמרו פסול הוא ולכך הורידוהו: הגה וכן אומרים במנחה ביום-כפרום אלעינו ואלהי אבומינו אך-על-גב דאין ראוי לשיאת כפים, מכל קוקום הוואיל ואם עלה לא גור (י) מקורי קצת ראי (הגחות מימיוני), וכן נהגין במדינות אלו אף-על-פי שיש חולקים:

כל 'רבונו של עולם', שאומרים בשעת נשיאת כפפים, ובו סעיף אחד:

א *(*) מאן דחزا (6) חלמא (ב) ולא ידע מאי חزا, ביקום קמה ביהי בשעה שעולים לדוכן (ג) וגימא
הכי: רבונו של עולם, אני שלח (ד) וחולומוי (c) שלח וכו', ויבון (ה) דלפין גם ביהי כהני, דענין
אבורא אמן. (ו) ואי לא, לימתה הכי: אדריך בפירוש שוכן בגורה, אפה שלום ושםך שלום, יחי בצין
שתחשים עליינו שלום. דגה (ז) ובמקום שאיני עולין (ח) לדוכן (ט) יאקרו כל זה בשעה שחשילם-צבור

פאר היטב

וכ"ב כפרק"ח: (3) פ"ל. ארך ל"מ: בין קלומות שקלקיי של אחריות בגין שקלקיי על עצמי וכו', ואיך לבקש על קברנו תחלה, מ"א בסוף מס' מ"ב. ויסיטים בעיטם א': ותשפוקני בוגר וישפרקך וביעטם ב' ותתני בוגר ויהצעק וביעטם ב' ותתני בוגר שלום, מ"ט מ"א ט"ז: (4) ואי לא. ר' אם גמר אמירת רbesch' ע' קומ סיטים הכהנים ליקא אדר בפירוש וכו', דקהה ייטים עם הכהנים, ולפ"ז אין מקום לזר אדר בפירוש וכך' אם סיטים עם הכהנים, ולא נהגו עבשו: כן אילא אפלו אם סיטים עם הכהנים אס' האומרין אדר בפירוש וכו', ט"ז:

באור הלכה

* מאו דהנ'א. לאפוקרי מי שלא חלם לו בלילה שלפנינו. לא יאמר. בפרקינו שונשאן פבים וק' בונל אדריך לומר ק' ר'בון'. במו שפתקה בקשנה ברורה. וזה במקצתה דחקל שטח בדקימוטב שבי אין לאמר ק' ר'בון' כי שלא חלם לו בלילה שלפנינו. וכל שלומות של כל פשנה עיר קבר אפר מתחמול. אין שם. וסעיפים אין נזען גן. ובקשר דחוישין שפמא קלמו אחרים עליים בלילה זה. ואף לא פלי זה לא ניחל ק' ר'בון'. דאיתיך יאמר "קלום סלפקי ואני ירע מה הווא" והוא לא קלם כלל. אלא ניחיל מ'ה' ר'בון' כר שהיינו כל חלומתינו" ברכ' :

אם כבר עלה, אבל במנחה של שאר יומם, אף אם עלה ירד [אחרונים]: (י) מקורי קצת ראי. ומכל מקום המתענים עד חצות ומתקפלין מנוחה, בגין בערברא-השנה וכיה'ם, (ס) לא יאמר השליח-ציבור "אלהינו ואלהינו אבותינו" אבלו לשיטה זו:

שער הצעיר

ance) : 01.80.91.62.91

Tél (Israël) : +972.77.466.03.32

contact@torah-box.com

חולצות נשיאת כפים סימן קל כלא

אומר (2) (י) 'שים שלום' ו'יסים בהדי שליח-ציבור שיענו הקהל אמן (הו"ז פוק הרואה):

קללא דין נפלת אפים, ובו ח' סעיפים:

א) אין לדבר (ב) בין פסקלה לנטילת (ה) [ה] אפיקים. (ג) קשופול על פניו בנהו *להות (ד) על צד שמאל. הגה וניש אוקרים דיש לנטות (ה) על צד ימין. (ו) והעקר, לנטות (ויבש סי ריב וכ"ז בשם הרוקח) בשחרית בקישיש לו פפלין בשמאלו על צד ימין ממש בכור (ז) [ג] פפלין, (ז) ובערבית או פשאי לו פפלין בשמאלו יטה על צד שמאל (מנגנגי). ולחדר שפullet על פניו נקבע ראשו ויתחנן פעת משב, וכל קוקום ומקום (ח) לפניו מנגנו. ומתקבג פשוט (ט) לזרם ואנחנו לא (נדע) כו' וחצקי קדיש, אשורי, 'למנצח' (שור), ואפל ביצים שאין אומרים הנקנו אומרים 'למנצח', מלבד

EARLY HISTORICAL

(ל) ש"ש. ואם יראה שלא יכול לפנים עם הש"ז וחיל בשעה שה"ז אומר בברך, לה מ"א, וצון ס"ק א מש"ש:

(מ) אפסים. מפר להחפכל בעקבות אדר ולפל בעקבות אחר, ורקבבים פיה מהר, פ"ח מ"א, כ"ש: (נ) הפליג, וש"ז: הא חווינו לדוד דרום ופינוי לאצפון ויהה סמוך נופל על צד הים, ד"ז נקא אכיפת ראשו לציד הנקבה, ענן שכנה"ג ומ"א. ומש' לזרם אחר וחומר וטמן וכורם מוגדר לזרד אליך ה' הנפשי אושא, זוהר, קראי"ז ל', ומוטיב: אם אמר אולך' פשוי אושא בלבא רחיקא נוגם לאסתלק עד לא פט' יומן, ע"ש. וכן דר' מה'ה'ט א"א אוזו במדינת אלין, מ"א. ויזהר שעלה יפל כיא על הזרע, קראי"ז ול': (ג) בדעת. כתוב בש"ה: ראי לזרם ונאנחו לא נרע בישיבה, מה נרע בצעשה בעכירה, וונניים בקהל רם:

(ה) וצון פט'ח יי' ע"ז וכ"א ערך זולקה לזכרים נרבקה כ"ג, עין שם. ובקשיו רבקה פלפל עוקבם ארך לעשות נפ"א עס האבורי ולכסות עצמו בטלית כמו שעושן האבורי בתקופה של רבקה, ובקשיו רבקה בתקופה של האבורי.

משנה ברורה

(ג) 'שים שלום'. ואם ראה שלא יוכל לסייע עם השילוח-ציבור,
 (1) יתחיל בשעה שהשליח-ציבור אומר "ירכך":
א (א) אין לזרר וכור. על-ידי-זה (ה) אין תחנות שמהתחנן
 בincipית אפס מתחבלת כל-כך. וזרוק לשבט-פְּסִיק ועופק
 בזרכרים אחרים לנגדיו. (ב) אבל שינה בצלם לית לו (ה²)
 וזרוק שלא בעית שליח-ציבור חזרה הקפהלה, וכך צירף לשלט
 להזקן. היטב כל ברכה וברכה, כרליש-ספינן קדר סעיף ד'.
ב כל-שכן לדרבך ארעה, בגין מה שפְּסִיקין בתהנות בגון "זהו
 רוחם"⁽³⁾, בזראי מפרק להפסיק, ונפלג בחרוץ נפילה-אפסים גס-פְּסִיק
 למחר לעונות "אכן היה שמה רכאה" וככל דבר קדרה (אחרותים):
ב בין פלה ובור. מיהו, אם עבר וזרר, פשיטה (ג) דזריך
 לפל על פניו. מפרק להתפלל במקום אחד (ד) ולפל במקום אחר,
 אך שלא יפסיק במאצע: (ג) קשופל על פניו. הנה, נפילה-
 אפסים שנגנו בה בזמנים הראשוניים היה בדריך קדה, אך נו לפל
 גורם גורם אבדה ונשלה באנונם גורם גורלון. (ב) יזרו גורם גורלון

יב) לכסות הפענים בבד, ולא ידי כסוי היד שנופל פניו עליה, לפי (ד) על צד שמאל. לפי שפטינו כשאדם מתפלל שכינה קיימתו, כלפי שכינה, גם קיה מטה על יד יקנין קיה להפה, ולא יטנן; נגיד קדום, ונמצא שמאל השכינה כנגד ימינו; ובשהוא מטה על וקעך ובר. וכן דעת הש"ז ומגן-אברהם שאין לשנות מפנהו על שמאל, מכל מקום אם מתפלל בבית-המקדש והעולם נוגין ייח' צבור נעומד ימין הארץ, (ו) טוב שיטה דאשו מעתן בלאי לנו גן נוגין לכהנים תפלה. וכי מנגנו. ובמדיניות אלו נוגין לומר פל על שמאלו: (ח) וכי מנגנו. ובשכינה קפלין, גם שם יפל על (ט) בכל ענין שירוכך לחתפלל, בישיבה ובעמידה ובכיפילת אפים, עמדתי בהר וגנו, ואתנפלו לפני ה' וגנו". ומזה שאין בנו פח

שער תשובה

(1) **לעס-תקמודות ושות'.** ומה שתקווה במאגר-אקרים מדור עלי הרא"א, ע"ז בברית-ישע שילשוב: (2) בית-יוסוף: (3) מאגר-אקרים: (4) דרכ-הפטים: (5) מאגר-

שער הצעיר

(1) ליקס-חכודות ושם. ומה שקהקה במקאנ-אברהם מזהר על הרא"א, עוזן בכביר-ישע שיבבו: (2) מגן-אברהם: (3) בית-יוסף: (4) דרכ-החסים: (5) מגן-אברהם: (6) טו: